

173/1933 Sb. z. a n.

Úmluva

o omezení výroby a úpravě distribuce omamných látek

Jménem republiky Československé

Jménem republiky Československé, Německa, Spojených Států Amerických, Argentiny, Rakouska, Belgie, Bolívie, Brazílie, Velké Británie a Severního Irsku, Kanady, Indie, Chile, Kostariky, Kuby, Dánska, Svobodného města Gdaňska, St. Dominga, Egypta, Španělska, Habeše, Francie, Řecka, Quatemaly, Hedžasu, Nedžedu a závislých území, Itálie, Japonska, Liberie, Litvy, Luxemburska, Mexika, Monaka, Panamy, Paraguaye, Nizozemska, Persie, Polska, Portugalska, Rumunska, San Marina, Siamu, Švédsko, Švýcarska, Uruguaye a Venezuely byla sjednána tato Úmluva s Protokolem o podpisu:

(Překlad)

Úmluva

o omezení výroby a o úpravě distribuce omamných látek

President říše Německé; president Spojených Států Amerických; president republiky Argentinské; spolkový president republiky Rakouské; Jeho Veličenstvo král Belgů; president republiky Bolívijské; president republiky Spojených Států Brásilských; Jeho Veličenstvo král Velké Británie, Irsku a Britských Dominií Zámorských, císař Indický; president republiky Chilské; president republiky Kostariky; president republiky Kuby; Jeho Veličenstvo král Dánský a Islandský; president republiky Polské, za svobodné město Gdaňsk; president republiky Dominikánské; Jeho Veličenstvo král Egyptský; president prozatímní vlády republiky Španělské; Jeho Veličenstvo král králů Habeše; president republiky Francouzské; president republiky Řecké; president republiky Quatemaly; Jeho Veličenstvo král Hedžasu, Nedžedu a odvislých zemí; Jeho Veličenstvo král Italský; Jeho Veličenstvo císař Japonský; president republiky Liberie; president republiky Litevské; Její Královská Výsost velkovévodkyně Lucemburská; president Spojených Států Mexických; Jeho Nejjasnější Výsost princ Monacký; president republiky Panama; president republiky Paraguay; Její Veličenstvo královna Nizozemská; Jeho Císařské Veličenstvo šach Perský; president republiky Polské; president republiky Portugalské; Jeho Veličenstvo král Rumunský; Kapitáni-vladaři republiky San Marino; Jeho Veličenstvo král Siamský; Jeho Veličenstvo král Švédský; Spolková rada Švýcarská; president republiky Československé; president republiky Uruguay; president Spojených Států Venezuelských,

přejíce si doplniti ustanovení mezinárodních úmluv proti opiu, a to úmluvy podepsané v Haagu dne 23. ledna 1912 a úmluvy podepsané v Ženevě dne 19. února 1925, uvádějice prostřednictvím mezinárodní úmluvy v život omezení výroby omamných látek jen na zákonné potřeby světa k účelům lékařským a vědeckým a upravující jejich rozdělení (distribuci),

usnesly se sjednati za tím účelem úmluvu a jmenovaly svými plnomocníky:

President říše Německé:

P. Wernera šl. von Rheinbaben,

státního sekretáře v disponibilitě;

Dra Waldemara Kahlera,

ministerského radu v říšském ministerstvu vnitra.

President Spojených Států Amerických:

P. Johna K. Caldwellella

ze státního departementu;

P. Harry J. Anslingera,

komisaře pro otázky opiové;

P. Waltra Lewise Treadwaye, M.D., F.A.C.P.,

zástupce generálního chirurga, šéfa státní zdravotní služby Spojených států, oddělení duševní hygieny;

P. Sanborna Younga,

senátora státu Kalifornie.

President republiky Argentinské: c

Dra Fernando Pereze,

mimořádného a zplnomocněného velvyslance u Jeho Veličenstva krále Italského.

Spolkový president republiky Rakouské:

P. Emericha Pflgüla,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra, stálého zástupce u Společnosti národů;

Dra Bruno Schultze,

policejního ředitele a dvorního radu, člena poradní opiové komise.

Jeho Veličenstvo král Belgů:

Dra F. de Myettenaere,

hlavního inspektora lékáren v Hal.

President republiky Bolivijské:

Dra M. Cuellara,

člena poradní opiové komise.

President republiky Spojených Států Brasilských:

P. Raul do Rio Branco,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Spolkové rady švýcarské.

Jeho Veličenstvo král Velké Británie, Irska a Britských Dominii Zámorských, císař Indický:

Za Velkou Británií a Severní Irsko, jakož i všechny části Britské říše, které nejsou zvláště členy Společnosti národů:

Sira Malcolma Delevingne, K.C.B.,

stálého pomocníka státního sekretáře v ministerstvu vnitra.

Za Kanadské dominium:

Plukovníka C.H.L. Sharmana, C.M.G., C.B.E.,

šéfa oddělení pro otázky opis v departementu pensí a veřejného zdravotnictví;

Dra Waltra A. Riddella, M.A., PhD.,

"Advisory Officer" Kanadského dominia u Společnosti národů.

Za Indii:

Dra R. P. Paranjpye,

člena Indické rady.

President republiky Chilské:

P. Enrique Gajardo,

člena stálé delegace u Společnosti národů.

President republiky Kostariky:

Dra Viriato Figueredo Lora,

konsula v Ženevě.

President republiky Kuby:

P. Guillermo de Blancka,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra, stálého delegáta u společnosti národů;

Dra Benjamina Primellese.

Jeho Veličenstvo král Dánský a Islandský:

P. Gustava Rasmussena,

Chargé d'affaires v Bernu.

Prezident republiky Polské (za Svobodné město Gdaňsk):

P. Francois Sokala,

zplnomocněného ministra, stálého delegáta u Společnosti národů.

Prezident republiky Dominikánské:

P. Charles Ackermanna,

generálního konsula v Ženevě.

Jeho Veličenstvo král Egyptský:

T. W. Russella pašu,

policejního velitele v Kairu a ředitele Ústředního úřadu pro informace o narkotikách.

Prezident prozatímní vlády republiky Španělské:

P. Julio Casarese,

přednostu sekce v ministerstvu zahraničních věcí.

Jeho Veličenstvo král králů Habeše:

Knížete Lagarde, vévodu d'Entotto,

zplnomocněného ministra, zástupce u Společnosti národů.

Prezident republiky Francouzské:

P. Gastona Bourgois,

francouzského konsula.

Prezident republiky Řecké:

P. R. Raphaela,

stálého delegáta u Společnosti národů.

Prezident republiky Quatemaly:

P. Luis Martínez Monta,

profesora experimentální psychologie na vyšších státních školách.

Jeho Veličenstvo král Hedžasu, Nedžedu a odvislých zemí:

Šejka Hafiz Wahba,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Jeho Britského Veličenstva.

Jeho Veličenstvo král Italský:

P. Stefano Cavazzoni,

senátora, bývalého ministra práce.

Jeho Veličenstvo císař Japonský:

P. Setsuzo Sawadu,

zplnomocněného ministra, ředitele japonské kanceláře u Společnosti národů;

P. Shigeo Ohdachi,

sekretáře v ministerstvu vnitra, přednostu správního oddělení.

President republiky Liberie:

Dra Antoine Sottile,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra, stálého delegáta u Společnosti národů.

President republiky Litevské:

Dra Dovase Zauniuse,

ministra zahraničních věcí;

P. Juozase Sakalauskase,

přednostu sekce v ministerstvu zahraničních věcí.

Její Královská Výsost velkovévodkyně Lucemburská:

P. Charles Vermaire,

konsula v Ženevě.

President Spojených Států Mexických:

P. Salvadora Martínez de Alva,

stálého pozorovatele u Společnosti národů.

Jeho Nejjasnější Výsost princ Monacký:

P. Conrada E. Hentsche,

generálního konsula v Ženevě.

President republiky Panama:

Dra Ernesto Hoffmanna,

generálního konsula v Ženevě.

President republiky Paraguay:

Dra Ramóna V. Caballero de Bedoya,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u presidenta Republiky francouzské, stálého delegáta u Společnosti národů.

Její Veličenstvo královna Nizozemská:

P. W. G. van Wettum,

vládního radu pro mezinárodní opiové záležitosti.

Jeho císařské Veličenstvo šach Perský:

P. A. Sepahbody,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Spolkové rady švýcarské, stálého delegáta u Společnosti národů.

President republiky Polské:

P. Witolda Chodžko,

bývalého ministra.

President republiky Portugalské:

Dra Augusto de Vasconcellos,

zplnomocněného ministra, generálního ředitele portugalského sekretariátu u Společnosti národů;

Dra Alexandro Gerraze de Andrade,

prvního legačního tajemníka, šéfa portugalské kanceláře u Společnosti národů.

Jeho Veličenstvo král Rumunský:

P. Constantin Antoniadé,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Společnosti národů.

Kapitáni vladaři republiky San Marino:

Profesora C. E. Ferri,

advokáta.

Jeho Veličenstvo král Siamský:

Jeho nejjasnější výsost prince Damrase,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Jeho Britského Veličenstva, stálého zástupce u Společnosti národů.

Jeho Veličenstvo král Švédský:

P. K. I. Westmana,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Spolkové rady švýcarské.

Spolková rada Švýcarská:

P. Paul Dinichert,

zplnomocněného ministra, šéfa oddělení pro zahraniční věci Spolkového úřadu politického;

Dra Henri Carrière,

ředitele Spolkové služby pro veřejnou hygienu.

President republiky Československé:

P. Zdeňka Fierlingera,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Spolkové rady švýcarské, stálého delegáta u Společnosti národů.

President republiky Uruguay:

Dra Alfredo de Castro,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Spolkové rady švýcarské.

President Spojených Států Venezuelských:

Dra L. G. Chacín-Itriago,

Chargé d'affaires v Bernu, člena lékařské akademie v Caracasu, kteří, vyměnivše si své plné moci, o nichž bylo shledáno, že jsou v dobré a náležité formě, usnesli se na těchto ustanoveních:

Hlava I

Definice

Čl.1

Nebude-li výslovně řečeno něco jiného, platí níže uvedené definice při všech ustanoveních této úmluvy:

1. "Úmlouvou Ženevskou" rozumí se mezinárodní úmluva opiová, podepsaná v Ženevě dne 19. února 1925.

2. "Látkami" rozumějí se tyto látky, ať již byly zčásti vyrobeny nebo zcela rafinovány: Skupina I.

Podskupina a):

i) Morfin a jeho soli, počítaje v to přípravky vyrobené přímo ze surového nebo lékařského opia a obsahující více než 20 % morfinu;

ii) Diacetylmorfin a ostatní estery (estery-soli) morfinu a jejich soli;

iii) Kokain a jeho soli, počítaje v to přípravky vyrobené přímo z listu koka a obsahující více než 0,1 % kokainu, všechny estery ekgoninu a jejich soli.

iv) Dihydrooxycodoinon (jehož eukodal - název to chráněný - je soli), dihydrokodeinon (jehož dikodid - název to chráněný - je soli), dihydromorfinon (jehož dilaudid - název to chráněný - je soli). Acetyldihydrokodeinon nebo acetylodemthylodihydrothebain (jehož acedikon - název to chráněný - je soli), dihydromorfin (jehož paramorfan - název to chráněný - je soli), jejich estery a soli kterékoliv z těchto látek a jejich esterů, N-oxymorfin (genomorfin, název to chráněný) sloučeniny N-oxymorfinové, jakož i ostatní sloučeniny o dusíku pětimocném.

Podskupina b):

Ekgonin, thebain a jejich soli, ethery-morfinu, jako benzylmorfin a jejich soli, vyjímaje methylmorfin (kodein) ethylmorfin a jejich soli.

Skupina II.

Methylmorfin (kodein), ethylmorfin a jejich soli.

Látky uvedené v tomto odstavci jsou pokládány za "drogy", i když vzniknou cestou syntetickou. slova "Skupina I." a "Skupina II." označují I. a II. skupinu tohoto odstavce.

3. "Surovým opiem" rozumí se šťáva, samovolně ztuhlá, získaná z makovice setého máku (papaver somniferum L.), pokud byla podrobena jen manipulaci spojené s jejím balením a s její dopravou, ať již obsahuje jakékoliv množství morfinu.

"Opium lékařským" rozumí se opium, které bylo podrobena úpravě, nutné pro jeho přizpůsobení k lékařskému užívání, buď jako prášek, nebo v zrnkách, nebo jako směs s neutrálními látkami, podle toho, jak to vyžaduje lékopis (pharmacopea).

"Morfinem" rozumí se hlavní alkaloid opia, mající chemickou značku C17H19O3N.

"Diacetylmorfinem" rozumí se diacetylmorfin (diamorfin, heroin) mající značku C21H23O5N . (C17H17(C2H3O)2O3N).

"Lístem kokovým" rozumí se list z erythroxyllon coca Lamark, z erythroxyllon novo-granatense (Moris), Hieronymus a z jejich odrůd z rodiny erythroxyllaceae a list jiných druhů tohoto rodu, z nichž by mohl být dobýváván kokain přímo nebo získáván chemickým zpracováním.

"Kokainem" rozumí se ether methylový benzoyl ekgoninu levotočivého [(alfa) D 20 0 = - 16 0 5 v 5procentním vodním roztoku] značky C9H15O3N . H2O, a všechny deriváty tohoto ekgoninu, jež by mohly při průmyslovém zpracování sloužit k jeho zpětnému získání.

Níže uvedené "látky" jsou definovány svými chemickými vzorci, a to:

dihydrooxycodoinon	C18H21O4N
dihydrokodeinon	C18H21O3N
dihydromorfinon	C17H19O3N
acetyldihydrokodeinon nebo acetylodemthylodihydrothebain	C20H23O4N (18H20(C2H3O)O3N)
dihydromorfin	C17H21O3N
N-oxymorfin	C17H19O4N
thebain	C19H21O3N
methylmorfin (kodein)	C18H21O3N (C17H18(CH3O)O2N)
ethylmorfin	C19H23O3N (C17H18(C2H5O)O2N)
benzylmorfin	C24H25O3N (C17H18(C7H7O)O2N)

4. "Výrobou" rozumí se také rafinování.

"Zpracováním" (transformací) rozumí se zpracování "látky" cestou chemickou, vyjímaje zpracování alkaloidů v jejich soli.

Je-li některá z "látek" zpracovávána na jiné "látky", je tento postup považován za zpracování vůči první "látce" a za výrobu vůči "látce" druhé.

"Odhady" rozumějí se odhady dodávané podle 2. - 5. článku této úmluvy a také odhady dodatečné, pokud v textu není stanoven opak.

Termín "rezervní zásoby", jde-li o nějakou "látku", označuje zásoby vyžadované: (i) pro normální vnitřní spotřebu země nebo území, kde zásoba je přechovávána, (ii) pro zpracování v této zemi nebo v tomto území, a (iii) pro vývoz.

Termín "státní zásoby", jde-li o nějakou látku, označuje zásoby chované pod státním dozorem pro účely státu a k tomu, aby se čelilo výjimečným okolnostem.

Slovo "vývoz" zahrnuje i reexport, pokud v textu není stanoven opak.

Hlava II

Odhady

Čl.2 1. Vysoké smluvní strany budou zasílati každoročně Stálému ústřednímu komitétu, zřízenému podle VI. kapitoly Ženevské úmluvy, odhad pro každou látku a za každé své území, na něž se vztahuje tato úmluva, a to odhad podle ustanovení 5. článku této úmluvy.

2. Nezašle-li některá vysoká smluvní strana odhad za některé své území, na něž se vztahuje tato úmluva, v době stanovené v článku 5. odstavci 4., bude tento odhad vypracován podle možnosti kontrolním orgánem, o němž se mluví o článku 5. odstavci 6.

3. Stálý úřední komitét vyžádá si pro země nebo území, na něž se tato úmluva nevztahuje, odhady podle ustanovení této úmluvy. Nebyl-li pro některou z těchto zemí nebo pro některé z těchto území zaslán odhad, vypracuje jej podle možnosti sám kontrolní orgán.

Čl.3 Každá vysoká smluvní strana smí zaslat v případě potřeby za kterýkoliv rok a za kterékoliv ze svých území dodatečný odhad za toto území pro řečený rok, přičemž vyloží důvody, které opravňují tento dodatečný odhad.

Čl.4 1. Každý odhad zaslaný podle předchozích článků, pokud se týká některé z "látek" vyžadovaných pro vnitřní spotřebu země nebo území, pro něž je vypracován, bude určován toliko lékařskými a vědeckými potřebami této země nebo tohoto území.

2. Vysoké smluvní strany mohou vedle rezervních zásob zřizovati a udržovati zásoby státní.

Čl.5 1. Odhady, o nichž se mluví ve 2. - 4. článku této úmluvy, musí býti vypracovány podle vzoru, jenž bude předepsán čas od času Stálým ústředním komitétem a oznámen péčí tohoto komitétu všem členům Společnosti národů a těm státům-nečlenům, o nichž se zmiňuje článek 27.

2. Při každé z "látek", ať je již ve formě alkaloidů nebo solí nebo přípravků alkaloidů nebo solí, pro který rok i pro každou zemi nebo každé území musí odhady udávati:

a) potřebné množství, jež má býti přímo zužitkováno pro potřeby lékařské a vědecké, počítaje v to i množství vyžadované k výrobě přípravků, k jejichž vývozu se nevyžaduje vývozního povolení, ať již tyto přípravky jsou určeny pro vnitřní spotřebu nebo pro vývoz;

b) množství potřebné k dalšímu zpracování, a to jak pro spotřebu vnitřní, tak i pro vývoz;

c) rezervní zásoby, jež mají býti udržovány;

d) množství vyžadované ke zřízení a udržování státních zásob jak je stanoveno v článku 4.

Úhrnem odhadů pro každou zemi nebo území rozumí se úhrn množství podrobně uvedených v odstavcích a) a b) tohoto odstavce, zvětšený o ta množství, jež jsou nezbytna k udržování rezervních zásob a zásob státních na žádané úrovni, nebo zmenšený o ono množství, o něž by uvedené zásoby tuto úroveň převyšovaly. K tomuto zvýšení nebo snížení bude však přihlédnuto jen potud, pokud zúčastněné vysoké smluvní strany poslaly včas Stálému ústřednímu komitétu potřebné odhady.

3. Každý odhad bude doprovázen výkladem o tom, jakého způsobu bylo použito pro výpočet jednotlivých množství, jež v něm budou zapsána. Vykazuje-li kalkulované množství přebytek se zřetelem k možným fluktuacím poptávky, musí odhad přesně určit výši takto předvídaného přebytku. Rozumí se, že při některé z "látek", jež jsou nebo mohou býti pojaty do II. skupiny, bude snad potřebí ponechat větší přebytek než při ostatních "látkách".

4. Všechny odhady musí dojíti Stálému ústřednímu komitétu nejpozději dne 1. srpna toho roku, který předchází onen rok, pro něž je odhad pořízen.

5. Dodatečné odhady musejí býti zaslány Stálému ústřednímu výboru, jakmile byly pořízeny.

6. Odhady budou zkoumány kontrolním orgánem. Poradní komise pro obchod s opiem a s jinými škodlivými látkami, zřízená při Společnosti národů, dále Stálý ústřední komitét, Zdravotnický výbor Společnosti národů a Mezinárodní úřad pro zdravotnictví budou míti právo jmenovati po jednom členu tohoto orgánu. Sekretářství kontrolního úřadu bude obstaráno generálním tajemníkem Společnosti národů, přičemž bude zajištěna těsná spolupráce ústředního komitétu.

Při každé zemi nebo při každém území, pro něž bude zaslán odhad, může kontrolní orgán žádati - pokud by nešlo o potřeby státu - veškeré údaje nebo dodatečnou potřebnou informaci, kterou by pokládal za nutnou buď k doplnění odhadu nebo k vysvětlení údajů v něm uvedených; na podkladě takto sebraných informací může pozměnit odhady se souhlasem zúčastněného státu. Půjde-li o některou z těch "látek", které jsou nebo mohou býti pojaty do skupiny II., postačí stručné prohlášení.

7. Po prozkoumání dodaných odhadů podle hořeniho 6. oddílu a po stanovení - podle článku 2 - odhadů pro země nebo území, za něž odhady nebyly dodány zašle kontrolní orgán prostřednictvím generálního tajemníka, nejpozději dne 1. listopadu každého roku, všem členům Společnosti národů a těm státům-nečlenům, o nichž se mluví v článku 27., soupis obsahující odhad pro každou zemi nebo pro každé území; k tomuto soupisu budou připojeny, pokud to kontrolní orgán bude pokládat za nutné, údaje dodané nebo vyžádané podle předchozího oddílu 6 a všechny připomínky, jež by kontrolní orgán chtěl podati při každém odhadu, výkladu nebo žádosti o výklad.

8. S každým dodatečným odhadem, oznámeným Stálému ústřednímu výboru během roku, má kontrolní orgán neprodleně naložiti podle řízení vylíčeného v oddílu 6. a 7. shora.

Hlava III

Omezení výroby

Čl.6 1. V žádné zemi ani v žádném území nebude v žádném roce vyrobeno větší množství "látek", než činí úhrn těchto množství:

a) množství vyžadované v mezích odhadů pro příslušnou zemi nebo pro příslušné území v daném roce k přímému použití pro potřeby lékařské nebo vědecké, počítaje v to i množství vyžadované k výrobě přípravků, při jejichž vývozu se nevyžaduje vývozního povolení, ať již tyto přípravky jsou určeny pro vnitřní spotřebu nebo pro vývoz;

b) množství vyžadované v rámci odhadů pro příslušnou zemi nebo pro příslušné území v daném roce k dalšímu zpracování, a to jak pro vnitřní spotřebu, tak i pro vývoz;

c) množství, jež smí vyžadovati příslušná země nebo příslušné území k vyřízení objednávek v daném roce, určených k vývozu a prováděných podle této úmluvy;

d) množství vyžadované eventuelně od příslušné země nebo území k udržení rezervních zásob na úrovni vyznačené v odhadech příslušného roku;

e) množství vyžadované případně k udržení státních zásob na úrovni vyznačené v odhadech příslušného roku.

2. Zjistí-li koncem některého roku vysoká smluvní strana, že vyrobené množství převyšuje úhrn množství shora vypočítaných, přihlížeje ke srážkám stanoveným v 7. článku, odstavci 1., platí tu ujednání, podle něhož tento přebytek bude odečten od onoho množství, jež má být vyrobeno během roku následujícího. Při odevzdání výroční statistiky Stálému ústřednímu komitétu, udají vysoké smluvní strany důvody tohoto překročení.

Čl.7 Při každé "látce" bude odečteno od množství, jehož výroba je povolena podle článku 6, během kteréhokoliv roku a v kterémkoliv zemi nebo území:

1. veškeré množství "látek" dovezených, počítaje v to i ono množství, které bylo vráceno, a po odečtení toho množství, jež bylo reexportováno,

2. veškeré množství řečené "látky", jež bylo zabaveno a přímo zužitkováno pro vnitřní spotřebu nebo k dalšímu zpracování.

Není-li možno provést v běžném účetním roku některou z uvedených srážek, bude veškeré množství, které tu přebývá na konci účetního roku, sraženo z odhadů pro rok následující.

Čl.8 Množství jakékoliv "látky" dovezené nebo vyrobené v některé zemi či území k účelům dalšího zpracování podle odhadů této země nebo tohoto území, má být pokud možno k těmto účelům použito v období stanoveném v odhadu.

Nelze-li však použít celkového množství v daném období, bude ta část, jež tu zůstává nepoužita koncem roku, sražena z odhadů následujícího roku, určených pro tuto zemi nebo toto území.

Čl.9 Přesahuje-li v době, kdy všechna ustanovení této úmluvy nabudou platnosti - množství některé "látky", jež je tou dobou v zásobě v některé zemi nebo některém území, ono množství rezervních zásob této "látky", jež daná země nebo území přeje si chovat podle svých odhadů, bude příslušný přebytek odečten od onoho množství, jež by normálně mohlo být vyrobeno nebo případně dovezeno v průběhu roku podle ustanovení této úmluvy.

Nebude-li použito tohoto způsobu, převezme vláda přebytek zásob v době, kdy všechna ustanovení této úmluvy nabudou platnosti. Vláda uvolní po jistých přestávkách z tohoto přebytku jen ono množství, které smí být uvolněno podle úmluvy. Veškerá množství, uvolněná takovýmto způsobem během roku, budou sražena z celkového množství, jež má být během téhož roku vyrobeno nebo případně dovezeno.

Hlava IV

Zákazy a omezení

Čl.10 1. Vysoké smluvní strany zapovědí vyvážeti ze svého území diacetylmorfin a jeho soli, jakož i přípravky obsahující diacetylmorfin nebo jeho soli.

2. Avšak na žádost vlády některé země, kde diacetylmorfin není vyráběn, každá vysoká smluvní strana smí povolit do této země vývoz takového množství diacetylmorfinu, jeho soli a přípravků obsahujících diacetylmorfin nebo jeho soli, jehož je potřebí k lékařským a vědeckým potřebám této země, s podmínkou, že ke zmíněné žádosti bude připojeno dovozní osvědčení a zasláno úřadu uvedenému v osvědčení.

3. Veškeré množství takovýmto způsobem dovezené bude přidělováno vládou dovozní země a za její odpovědnosti.

Čl.11 1. Obchod a výroba pro obchod každého produktu pocházejícího z některého fenanthrenového alkaloidu opia nebo z ekgoninových alkaloidů listů koka, pokud zmíněný produkt nebude k datu tohoto dne využit k potřebám lékařským nebo vědeckým, nesmějí být povoleny v žádné zemi ani území, ledaže lékařská nebo vědecká hodnota tohoto produktu byla konstatována takovým způsobem, který je pokládán zúčastněnou vládou za právoplatný.

V tomto případě - nerozhodne-li vláda, že daný produkt nemůže způsobovati toxikomanii nebo být přeměněn v produkt, který může toxikomanii způsobovat - nesmí (se zřetelem k níže uvedeným rozhodnutím) ono množství, jehož výroba je povolena, přesahovati úhrn vnitřních potřeb země nebo území k účelům lékařským a vědeckým a množství potřebné pro vývozní objednávky; pro zmíněný produkt budou platiti ustanovení této úmluvy.

2. Vysoká smluvní strana, která povolí obchodování s jedním z těchto produktů nebo jeho výrobu pro obchod, oznámí to ihned generálnímu tajemníku Společnosti národů, který zašle toto oznámení ostatním vysokým smluvním stranám a zdravotnímu komitétu Společnosti národů.

3. Zdravotní komitét předloží nejprve věc Stálému komitétu Mezinárodního úřadu veřejného zdravotnictví a potom rozhodne, zda daný produkt může způsobovati toxikomanii [a zda má býti s ním tedy podobně nakládáno jako s "látkami" uvedenými v podskupině a) skupiny I.], či zda může býti přeměněn v některou z týchž "látek" [a zda má býti s ním tedy podobně nakládáno jako s "látkami" uvedenými v podskupině b) skupiny I. nebo ve skupině II.].

4. Rozhodne-li zdravotní komitét, že produkt sice není "látkou" schopnou způsobovat toxikomanii, že však může býti přeměněn v takovou "látku", bude otázka o tom, zda řečená "látka" patří do podskupiny b) ve skupině I. či do skupiny II., předložena k rozhodnutí komitétu tří kvalifikovaných znalců, aby prozkoumali stránku vědeckou a technickou. Jeden z těchto znalců bude jmenován zúčastněnou vládou, druhý poradní komisí opiovou; třetí bude ustanoven prvními dvěma znalci.

5. Každé rozhodnutí, učiněné podle obou předchozích odstavců, bude oznámeno generálnímu tajemníku Společnosti národů, který toto oznámení rozešle všem členům Společnosti národů a těm státům-nečlenům, o nichž se mluví v 27. článku.

6. Bylo-li rozhodnuto, že daný produkt může způsobovat toxikomanii nebo býti zpracován v "látku" schopnou způsobovat toxikomanii, podrobí vysoké smluvní strany, jakmile obdržely o tom zprávu od generálního tajemníka, řečenou "látku" předpisům této úmluvy, podle toho, zda bude řečená droga zařaděna do I. nebo do II. skupiny.

7. Na žádost každé vysoké smluvní strany, zaslanou generálnímu tajemníku, může jakékoliv rozhodnutí tohoto druhu býti revidováno na základě nabyté zkušenosti a podle shora uvedeného řízení.

Čl.12 1. Dovoz nebo vývoz některé "látky", pocházející z území některé vysoké smluvní strany nebo pro toto území určené, smí býti proveden jen podle ustanovení této úmluvy.

2. Dovoz některé "látky" do některé země nebo území nesmí v jednom roce přesahovati úhrn odhadů uvedených v 5. článku a úhrn množství vyvezeného z této země nebo území v témže roce, přičemž se množství vyrobené v zemi nebo v území během téhož roku odečítá.

Hlava V

Kontrola

Čl.13 1.

a) Vysoké smluvní strany použijí na všechny "látky" I. skupiny ustanovení Ženevské úmluvy, jež podle ní mají platiti na látky uvedené v jejím 4. článku (nebo ustanovení rovnocenných). Vysoké smluvní strany použijí také těchto ustanovení na přípravky morfinu a kokainu, uvedené ve zmíněném 4. článku a na všechny přípravky ostatních "látek" I. skupiny, vyjma přípravky, jež mohou býti podrobeny Ženevské úmluvě podle 8. článku této úmluvy.

b) Vysoké smluvní strany použijí na roztoky nebo zředění morfinu, kokainu nebo jejich solí, ať jsou ve hmotě beztvárné, tekuté nebo tuhé, pokud obsahují aspoň 0,2 % morfinu nebo aspoň 0,1 % kokainu, týchž opatření jako na přípravky, obsahující větší procento.

2. Vysoké smluvní strany použijí na "látky", jež jsou nebo mohou býti zahrnuty do II. skupiny, těchto ustanovení Ženevské úmluvy, nebo ustanovení téhož obsahu:

a) ustanovení článku 6 a 7 pokud se vztahují na výrobu, dovoz a vývoz těchto "látek" nebo na obchod ve velkém s nimi;

b) ustanovení hlavy V, vyjímaje sloučeniny obsahující jednu z těchto "látek" a používané k pravidelným účelům lékařským;

c) ustanovení odstavců 1 b), c) a e) a odstavce 2. článku 22, přičemž se ujednává

I. že statistika o dovozu a vývozu smí býti zasílána jednou za rok a nikoliv jednou za čtvrt roku, a

II. že odstavec 1 b) a odstavec 2 článku 22 nebudou platiti na přípravky obsahující tyto "látky".

Čl.14 1. Vlády, jež vydají povolení k vývozu do země nebo území (na něž se nevztahuje tato úmluva ani Ženevská úmluva), pro některou "látku", jež je nebo může býti pojata do I. skupiny, uvědomí o tom neprodleně Stálý ústřední komitét. Je-li žádáno o vývoz 5 kg nebo i více, platí za ujednané, že nebude povolení vydáno dříve, dokud vláda nezjistí u Stálého ústředního komitétu, že vývozem nebude překročen odhad stanovený pro zemi dovozní. Oznámí-li Stálý ústřední komitét, že odhad bude překročen, nepovolí vláda vývoz toho množství, jímž by překročení nastalo.

2. Je-li z dovozních a vývozních dat, zaslaných Stálému ústřednímu komitétu, nebo z oznámení, učiněných tomuto komitétu podle předchozího odstavce, patrné, že vyvezené množství nebo množství, jehož vývoz byl povolen do některé země nebo území, převyšuje úhrn odhadů určených v 5. článku pro danou zemi nebo území a pro daný rok, přičemž se k úhrnu přičte zjištěný vývoz, uvědomí o tom komitét neprodleně všechny vysoké smluvní strany. Smluvní strany nesmějí pak v daném roce povolit žádný nový vývoz do řečené země nebo řečeného území leda (i) tehdy, bude-li podán dodatečný odhad jak co do celkového množství dovezeného přebytku, tak co do dodatečně požadovaného množství nebo (ii) v případech výjimečných, kdy vývoz je, podle názoru vlády příslušné země vývozní, důležitý v zájmu

humanity nebo pro ošetřování nemocných.

3. Stálý ústřední komitét vypracuje každého roku soupis, obsahující pro každou zemi nebo území a za předchozí rok:

- a) odhady každé "látky";
- b) množství každé spotřebované "látky";
- c) množství každé vyrobené "látky";
- d) množství každé zpracované "látky";
- e) množství každé dovezené "látky";
- f) množství každé vyvezené "látky";
- g) množství každé "látky" použité k zhotovení přípravků, pro jichž vývoz není vyžadováno vývozní povolení.

Vyplývá-li z řečeného soupisu, že jedna z vysokých smluvních stran nesplnila nebo snad nesplnila závazky stanovené touto úmluvou, bude komitét oprávněn žádati od ní vysvětlení prostřednictvím generálního tajemníka Společnosti národů a bude tu lze použítí řízení podle 2. - 7. odstavce 24. článku Ženevské úmluvy.

Výbor uveřejní co možná nejdříve shora uvedený soupis a bude-li to pokládati za potřebné - obsah vysvětlivek podle předchozího odstavce daných nebo žádaných, jakož i všechny připomínky, které by si přál učiniti k těmto vysvětlivkám nebo k žádostem o ně.

Stálý ústřední komitét bude při uveřejňování statistiky a jiných informací, jež obdrží podle této úmluvy, dbáti toho, aby neuveřejnil v těchto publikacích žádný údaj, který by mohl napomáhati činnosti spekulantů nebo poškoditi řádný obchod některé z vysokých smluvních stran.

Hlava VI

Ustanovení správní

Čl.15 Vysoké smluvní strany učiní všechna zákonná nebo jiná potřebná opatření, aby ve svých územích uvedly v život tuto úmluvu.

Vysoké smluvní strany zřídí - neučinily-li tak již - zvláštní úřad, který bude míti za úkol:

- a) aplikovati předpisy této úmluvy;
- b) upraviti obchod "látkami", dozírati nad ním a kontrolovati jej;
- c) organisovati boj proti toxikomanii a učiniti veškerá vhodná opatření k zamezení jejího dalšího rozvoje a k potírání nedovoleného obchodu.

Čl.16 1. Každá vysoká smluvní strana bude vykonávati přísný dozor:

- a) nad množstvím surovin a vyrobených "látek", jež má každý výrobce v držení k účelům výrobním nebo pro další zpracování každé z těchto "látek" nebo k jakémukoliv jinému účelu;
- b) nad množstvím "látek" nebo přípravků obsahujících vyrobené "látky";
- c) nad způsobem, jak se nakládá s "látkami" a s přípravky takto vyrobenými, jmenovitě pak nad obchodem s nimi, jakmile opustily továrnu.

2. Vysoké smluvní strany nedovolí, aby se v rukou některého výrobce nahromadilo takové množství surovin, jež by převyšovalo množství nutné k hospodářské činnosti podniku, přihlížeje k podmínkám trhu. Množství surovin nacházejících se u kteréhokoliv výrobce v kterékoliv době nepřevyší ono množství, jehož je třeba k potřebám výrob v dalším pololetí, ačli po vykonaném šetření nemá vláda za to, že výjimečné podmínky odůvodňují hromadění dalšího množství, avšak v žádném případě nesmí celkové množství, jež bude lze takto nahromaditi, převyšovati jednoroční příděl.

Čl.17 Každá z vysokých smluvních stran přiměje každého výrobce, usazeného na jejím území, aby podával jednou za čtvrt roku zprávu, v níž by uvedl:

- a) množství surová a množství každé "látky", jež obdržel do své továrny, jakož i množství "látek" nebo kteréhokoliv jiného produktu vyrobeného s přidáním kteréhokoliv z těchto látek. Výrobce hlásí množství surovin, jež takovými způsobem obdržel, oznámí, v jakém poměru je v nich obsažen morfin, kokain nebo ekgonin nebo kolik těchto látek lze z nich získati; tento poměr bude určen metodou od vlády předepsanou a za podmínek, jež vláda bude pokládat za uspokojivé;
- b) množství buď surovin nebo zboží vyrobeného pomocí těchto látek, jichž bylo použito během čtvrtletí;
- c) množství zůstávající na skladě koncem čtvrtletí.

Každá vysoká smluvní strana přiměje každého velkoobchodníka, usazeného na jejich územích, aby podal koncem každého roku zprávu, která by při každé "látce" udávala množství této "látky" obsažené v přípravcích vyvezených nebo dovezených během roku, pokud pro vývoz nebo dovoz těchto přípravků se nevyžaduje povolení.

Čl.18 Každá vysoká smluvní strana se zavazuje, že všechny "látky" I. skupiny, jež zabaví při nedovoleném obchodě, budou zničeny nebo zpracovány v látky neomamné nebo vyhrazeny k lékařskému nebo vědeckému použití, a to buď vládou nebo pod její kontrolou, jakmile již těchto "látek" není potřebí k soudnímu řízení nebo k jakékoliv jiné akci státních úřadů. Ve všech případech však musí diacetylmorfin býti zničen nebo zpracován.

Čl.19 Vysoké smluvní strany budou požadovati, aby označení, pod nimiž přichází některá "látka" nebo přípravek, obsahující tuto "látku", do prodeje, udávaly procento této "látky". Musejí také udati její jméno tím způsobem, jak to předepisuje národní zákonodárství.

Hlava VII

Všeobecná ustanovení

Čl.20 1. Každá vysoká smluvní strana, na jejímž některém území bude vyráběna nebo zpracována některá "látka" v době, kdy tato úmluva nabude účinnosti, nebo která se v té době nebo později rozhodne povolití na svém území tuto výrobu nebo zpracování, zašle oznámení generálnímu tajemníku Společnosti národů a udá v něm, zda výroba nebo zpracovávání jsou určeny toliko pro vnitřní potřeby či také pro vývoz, a kdy s výrobou nebo zpracováním bude započato; zároveň uvede podrobně "látky", jež mají býti vyráběny nebo zpracovávány, jakož i jméno a adresu oprávněných osob nebo firem.

2. Když by výroba nebo zpracovávání některé z "látek" bylo na jejím území zastaveno, vysoká smluvní strana pošle o tom oznámení generálnímu tajemníku s udáním, kdy a kde tato výroba nebo zpracovávání byly zastaveny nebo budou zastaveny, a uvede podrobně příslušné "látky", osoby nebo firmy, jakož i jejich jméno a jejich adresu.

Informace dodané podle 1. a 2. odstavce oznámí generální tajemník vysokým smluvním stranám.

Čl.21 Vysoké smluvní strany si prostřednictvím generálního tajemníka Společnosti národů sdělí zákony a nařízení vydané za tím účelem, aby tato úmluva byla uvedena v život, a zašlou výroční zprávu o působnosti úmluvy na jejich územích, podle formuláře vypracovaného opiovou poradní komisí.

Čl.22 Vysoké smluvní strany uvedou ve své výroční statistice, kterou zasílají Stálému ústřednímu komitétu, množství každé "látky", jehož použití výrobci a velkoobchodníci k výrobě přípravků, určených k vnitřní spotřebě nebo k vývozu, pokud se pro vývoz těchto přípravků povolení nevyžaduje.

Vysoké smluvní strany uvedou zároveň ve své statistice přehled dat, sestavených od výrobců podle 17. článku.

Čl.23 Vysoké smluvní strany si prostřednictvím generálního tajemníka Společnosti národů zašlou v době co možná nejkratší informace o každém případě nedovoleného obchodu, pokud jej samy odhalí a pokud bude mít význam buď pro množství příslušných "látek" nebo proto, že poskytne snad informace o zdrojích, jež zásobují "látkami" nedovolený obchod nebo o metodách, používaných lidmi provozujícími nedovolený obchod.

Informace ty budou pokud možno udávat:

- a) povahu a množství příslušných "látek";
- b) původ "látek" známky a etikety;
- c) místa, kde "látky" přešly do nedovoleného obchodu;
- d) místo, odkud "látky" byly odeslány a jména odesílatelů, osob pověřených expedicí nebo komisionářů, metody soupisu a jména i adresy adresátů, jsou-li známy;
- e) metody, jichž použili a cesty, jež sledovali podloudníci, popřípadě jména lodí, které obstaraly dopravu;
- f) opatření učiněná vládami proti osobám do věci zapleteným (zejména proti těm, jež by měly povolení nebo licenci), jakož i sankce, jichž bylo použito;
- g) všechny ostatní informace, jež by mohly přispěti k potlačení nedovoleného obchodu.

Čl.24 Tato úmluva bude doplňovat úmluvu haagskou z r. 1912 a ženevskou z r. 1925 ve vzájemném poměru mezi vysokými smluvními stranami, pokud jsou vázány aspoň jednou z těchto úmluv.

Čl.25 Vznikne-li mezi vysokými smluvními stranami nějaký spor o výklad nebo aplikaci této úmluvy a nemohl-li tento spor býti vyřízen uspokojivě cestou diplomatickou, bude vyřízen podle ustanovení mezi stranami platných, týkajících se vyřizování mezinárodních sporů.

Když by tu nebylo mezi stranami takových ustanovení, předloží tyto spor k rozhodčímu nebo soudnímu řízení. Když by se nedošlo k dohodě o zvolení jiného soudu, předloží strany spor na žádost jedné z nich Stálému dvoru mezinárodní spravedlnosti, podepsaly-li všechny protokol ze dne 16. prosince 1920 o statutu řečeného dvora, nepodepsaly-li jej však všechny, tedy rozhodčímu soudu, zřízenému podle úmluvy haagské z 18. října 1907 o pokojném vyřizování mezinárodních sporů.

Čl.26 Každá vysoká smluvní strana může prohlásiti při podpisu, ratifikaci nebo při přístupu, že

přijetím této smlouvy nebere na sebe žádný závazek za všechny nebo část svých kolonií, protektorátů, území zámořských nebo území jsoucích pod její svrchovaností nebo pod jejím mandátem, a tato úmluva nebude se vztahovati na území uvedená v řečeném prohlášení.

Každá vysoká smluvní strana může kdykoliv později oznámiti generálnímu tajemníku Společnosti národů, že si přeje, aby tato úmluva se vztahovala na všechna nebo část území, o nichž se mluvilo v prohlášení podle předchozího odstavce, a tato smlouva bude platit pro všechna území uvedená v tomto oznámení, jako když některá země úmluvu ratifikuje nebo k ní přistoupí.

Každá vysoká smluvní strana může kdykoliv po uplynutí pětiletého období podle 32. článku prohlásiti, že si přeje, aby tato úmluva přestala platiti pro všechny nebo pro část jejich kolonií, protektorátů, území zámořských nebo území jsoucích pod její svrchovaností nebo pod jejím mandátem, a úmluva přestane platiti pro území uvedená v tomto prohlášení, jako kdyby šlo o výpověď danou podle ustanovení 32. článku.

Generální tajemník zašle všem členům Společnosti národů, jakož i státům-nečlenům, o nichž se mluví v 37. článku, všechna prohlášení a oznámení, jež obdržel podle ustanovení tohoto článku.

Čl.27 Tato úmluva, jejíž francouzský a anglický text mají stejnou platnost, ponese datum tohoto dne a bude až do 31. prosince 1931 otevřena k podpisu jménem každého člena Společnosti národů nebo kteréhokoliv státu-nečlena, pokud se dal zastoupiti na konferenci, jež vypracovala tuto úmluvu, nebo pokud rada Společnosti národů mu zaslala za tím účelem opis této smlouvy.

Čl.28 Tato úmluva bude ratifikována. Ratifikační listiny budou odevzdány generálnímu tajemníku Společnosti národů, který o jich uložení (deponování) uvědomí všechny členy Společnosti národů, jakož i ty státy-nečleny, o nichž se mluví v předchozím článku.

Čl.29 Počínaje 1. lednem 1932 může každý člen Společnosti národů a každý stát-nečlen, na nějž se vztahuje 27. článek, přistoupiti k této úmluvě.

Listiny o přistoupení budou odevzdány generálnímu tajemníku Společnosti národů, který uvědomí o jich uložení všechny členy Společnosti národů, jakož i ty státy-nečleny, o nichž mluví řečený článek.

Čl.30 Tato úmluva nabude účinnosti za devadesát dní poté, kdy generální tajemník Společnosti národů obdrží ratifikace nebo přístupy od dvaceti pěti členů Společnosti národů nebo států-nečlenů, přičemž je třeba, aby mezi nimi byly čtyři z těchto států: Francie, Japonsko, Německo, Nizozemí, Spojené království Velké Británie a Irska, Spojené státy americké, Švýcarsko a Turecko.

Kromě článku 2 až 5 nabudou všechna ustanovení účinnosti teprve dne 1. ledna správního roku, pro který budou zaslány odhady podle článku 2 až 5.

Čl.31 Ratifikace nebo přístupy, předložené po vejiti této úmluvy v platnost, nabudou účinnosti po uplynutí lhůty devadesáti dnů, počítaje ode dne, kdy je obdržel generální tajemník Společnosti národů.

Čl.32 Po uplynutí lhůty pěti let, počítaje ode dne, kdy tato úmluva nabyla účinnosti, lze ji vypověděti písemným dokumentem složeným u generálního tajemníka Společnosti národů. Tato výpověď, obdržel-li ji generální tajemník prvního července některého roku nebo před tímto datem, nabude účinnosti 1. ledna roku následujícího, a obdržel-li ji po 1. červenci, nabude účinnosti stejným způsobem, jako kdyby bývala byla přijata 1. července roku následujícího nebo před tímto datem. Každá výpověď bude míti účinnost jen pro toho člena Společnosti národů nebo nečlena, jehož jménem byla podána.

Generální tajemník uvědomí všechny členy Společnosti národů a ty státy-nečleny, o nichž mluví 27. článek, o výpovědích, jež takovýmto způsobem obdržel.

Klesne-li v důsledku současných nebo postupných výpovědí počet členů Společnosti národů a států-nečlenů, které jsou vázány touto úmluvou, pod 25, přestane úmluva platiti ode dne, kdy poslední z těchto výpovědí nabyla účinnosti podle ustanovení tohoto článku.

Čl.33 Žádost o revisi této úmluvy může býti kdykoliv podána kterýmkoliv členem Společnosti národů nebo státem-nečlenem, pokud jsou vázány úmluvou, a to písemným oznámením generálnímu tajemníku Společnosti národů. O tomto oznámení uvědomí generální tajemník všechny ostatní členy Společnosti národů a státy-nečleny úmluvou vázané; bude-li pak žádost podporována aspoň třetinou vysokých smluvních stran, zavazují se tyto, že se sejdou na konferenci za účelem revise úmluvy.

Čl.34 Tato úmluva bude zaregistrována generálním tajemníkem Společnosti národů toho dne, kdy nabude platnosti.

Na důkaz čehož zmínění plnomocníci tuto úmluvu podepsali.

Dáno v Ženevě dne třináctého července roku tisícího devítistého třicátého prvního v jediném exempláři, který bude uložen v archivu sekretariátu Společnosti národů a jehož ověřené kopie budou zaslány všem členům Společnosti národů a těm státům-nečlenům, o nichž se mluví v 27. článku.

Německo

Freiherr von Rheinbaben

Dr. Kahler

Spojené státy americké

John K. Caldwell

Harry J. Anslinger

Walter Lewis Treadway

Sanborn Young

(1) Vláda Spojených států amerických vyhrazuje si právo použití - k provádění vnitřní kontroly a kontroly dovozu a vývozu opia, kokových listů, všech jejich odvozenin a látek stejného původu, z území a do území, jež jsou pod její svrchovaností - opatření přísnějších, než jaká stanoví úmluva.

(2) Vláda Spojených států amerických vyhrazuje si právo použití - pro kontrolu průvozu surového opia, kokových listů, všech jejich odvozenin a látek stejného původu svým územím - opatření, podle nichž vydání průvozního povolení může být činěno závislým na vydání dovozního povolení země určení.

(3) Vláda Spojených států amerických pokládá za nemožné zavázati se k tomu, aby zasílala dovozní a vývozní statistiky Stálému opiovému komitétu dříve než 60 dní po skončení čtvrtletního období, na něž se statistiky vztahují.

(4) Vláda Spojených států amerických pokládá za nemožné zavázati se k tomu, aby udávala zvláště množství omamných látek koupených neb dovezených k účelům státním.

(5) Plnomocníci Spojených států amerických prohlašují formálně, že podpis úmluvy o omezení výroby a o úpravě distribuce omamných látek za Spojené státy americké nesmí být vykládán tak, že vláda Spojených států amerických uznává režim nebo orgán, který podpisuje nebo přistupuje k úmluvě za vládu země, jejíž režim nebo orgán vláda Spojených států amerických jako vládu této země neuznává.

(6) Plnomocníci Spojených států amerických prohlašují dále, že účastí Spojených států amerických na úmluvě o omezení výroby a o úpravě distribuce omamných látek, podepsané tohoto dne, nevzniká Spojeným státům americkým žádný smluvní závazek vůči zemi, zastupované režimem nebo orgánem, který Spojené státy americké neuznávají za vládu této země, dokud tato země nemá vládu, kterou vláda Spojených států amerických uznává.

Republika Argentinská

Ad referendum

Fernando Perez

Rakousko
E. Pflügl

Dr. Bruno Schultz

Belgie
Dr. F. de Myttenaere

Bolívie
M. Cuellar

Brasílie
Raul do Rio Branco

Velká Británie a Severní Irsko,

jakož i všechny části Britské říše, které nejsou zvláště členy Společnosti národů

Malcolm Delevingne

Kanada
H. L. Sharman

W. A. Riddell

Indie
R. P. Paranjpye

Chile
Enrique J. Gajardo V.

Kostarika
Viriato Figueredo Lora

Kuba

G. de Blanck

Dr. B. Primelles

Dánsko

Gustav Rasmussen

Svobodné město Gdaňsk

F. Sokal

Republika Dominikánská

Ch. Ackermann

Egypt

T. W. Russell

Španělsko

Julio Casares

Habeš

Cte Lagarde Duc d'Entotto

Francie

Francouzská vláda vyhrazuje si, pokud jde o kolonie, protektoráty a mandátní území pod její svrchovaností, úplnou volnost při vyhotovování čtvrtletních statistik v přesně vymezené lhůtě, uvedené ve čl. 13.

G. Bourgois

Řecko

R. Raphael

Quatemala

Luis Martínez Mont

Hedžas, Nedžed a odvislé země

Hafiz Wahba

Itálie

Cavazzoni Stefano

Japonsko

S. Sawada

S. Ohdachi

Liberie

Dr. A. Sottile

S výhradou ratifikace senátu republiky Liberie.

Litva

Zaunius

Lucembursko

Ch. G. Vermaire

Mexiko

S. Martínez de Alva

Monako

C. Hentsch

Panama

Dr. Ernesto Hoffmann

Paraguay

R. V. Caballero de Bedoya

Nizozemí

v. Wettum

Persie

A. Sepahbody

Polsko
Chodźko

Portugalsko
Augusto de Vasconcellos

A. M. Ferraz de Andrade

Rumunsko
C. Antoniaade

San Marino

Ferri Charles Emile

Siam
Damras

Poněvadž opiový zákon siamský jest v některých bodech přísnější než úmluva ženevská a tato úmluva, vyhrazuje si má vláda právo použití tohoto zákona.

Švédsko
K. I. Westman

Švýcarsko
Paul Dinichert

Dr. H. Carrière

Československo
Zd. Fierlinger

Uruguay
Alfredo de Castro

Venezuela

Ad referendum

L. G. Chacín Itriago

Protokol o podpisu

I. Podpisující úmluvu o omezení výroby a o úpravě distribuce omamných látek z data tohoto dne, podepsaní plnomocníci, jsou řádně k tomu zmocněni, prohlašují jménem svých vlád, že se dohodli na tomto:

Nevejde-li dne 13. července 1933 řečená úmluva podle ustanovení 30. článku v platnost, předloží generální tajemník Společnosti národů věc radě Společnosti národů, která může - buď svolatí novou konferenci všech členů Společnosti národů a států-nečlenů, jejichž jménem úmluva byla podepsána nebo jejichž jménem byly složeny ratifikace nebo přihlášky, aby tak prozkoumala stav věci - nebo učiniti opatření, jež by pokládala za nutná. Vláda každého člena Společnosti národů nebo státu-nečlena, který podepsal úmluvu nebo k ní přistoupil, se zavazuje, že se dá zastoupiti na každé konferenci svolané takovýmto způsobem.

II. Vláda japonská učinila níže uvedenou výhradu, jež byla přijata ostatními vysokými smluvními stranami:

Surový morfin vzniklý při výrobě kuřlavého opia v továrně generální vlády na Formose a chovaný touto vládou na skladě, nebude podroben omezovacím opatřením, uvedeným v této úmluvě.

Z tohoto skladu bude čas od času vybráno jen tolik hrubého morfinu, pokud ho bude třeba k výrobě morfinu rafinovaného v továrnách, jež mají licenci od japonské vlády podle ustanovení této úmluvy.

Na důkaz čehož podepsaní připojili svůj podpis pod protokol.

Dáno v Ženevě dne třináctého července roku tisícího devítistého třicátého prvního, v jediném exempláři, který bude uložen v archivu sekretariátu Společnosti národů; jeho ověřená kopie bude zaslána všem členům Společnosti národů a všem státům-nečlenům, zastoupeným na konferenci.

Německo
Freiherr von Rheinbaben

Dr. Kahler

Spojené státy americké

John K. Caldwell

Harry J. Anslinger

Walter Lewis Treadway

Sanborn Young

Republika Argentinská

Ad referendum

Fernando Perez

Rakousko

E. Pflügl

Dr. Bruno Schultz

Belgie

Dr. F. de Myttenaere

Bolívie

M. Cuellar

Brasílie

Raul do Rio Branco

Velká Británie a Severní Irsko,

jakož i všechny části Britské říše, které nejsou zvláště členy Společnosti národů

Malcolm Delevingne

Kanada

H. L. Sharman

W. A. Riddell

Indie

R. P. Paranjpye

Chile

Enrique J. Gajardo V.

Kostarika

Viriato Figueredo Lora

Kuba

G. de Blanck

Dr. B. Primelles

Dánsko

Gustav Rasmussen

Svobodné město Gdaňsk

F. Sokal

Republika Dominikánská

Ch. Ackermann

Egypt

T. W. Russell

Španělsko

Julio Casares

Habeš

Cte Lagarde Duc d'Entotto

Francie

G. Bourgois

Řecko

R. Raphael

Quatemala

Luis Martínez Mont

Hedžas, Nedžed a odvislé země

Hafiz Wahba

Itálie

Cavazzoni Stefano

Japonsko

S. Sawada

S. Ohdachi

Litva

J. Sakalauskas

Lucembursko

Ch. G. Vermaire

Mexiko

S. Martínez de Alva

Monako

C. Hentsch

Panama

Dr. Ernesto Hoffmann

Paraguay

R. V. Caballero de Bedoya

Nizozemí

Podpisují s výhradou, kterou jsem učinil vzhledem k par. 2 článku 22. v dopolední schůzi dne 12. července 1931.

v. Wettum

Persie

A. Sepahbody

Polsko

Chodžko

Portugalsko

Augusto de Vasconcellos

A. M. Ferraz de Andrade

Rumunsko

C. Antoniade

San Marino

Ferri Charles Emile

Siam

Damras

Švédsko

K. J. Westman

Švýcarsko

Paul Dinichert

Dr. H. Carrière

Uruguay

Alfredo de Castro

Venezuele

Ad referendum

L. G. Chacín Itriago

Prozkoumavše tuto Úmluvu s Protokolem o podpisu schvalujeme a potvrzujeme je.

tomu na svědomí jsme tento list podepsali a k němu pečeť republiky Československé přitisknouti dali.

Na hradě Pražském dne 2. dubna léta tisícího devítistého třicátého třetího.

President republiky Československé:

T. G. Masaryk v. r.

Ministr zahraničních věcí:

Dr. Edvard Beneš v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listina republiky Československé byla uložena dne 12. dubna 1933, takže úmluva nabyla pro republiku Československou podle článku 31. mezinárodní působnosti dnem 11. července 1933.

K tomuto datu jsou vázány již tyto státy:

a) Úmluvou a podpisovým protokolem

Belgie (nevztahuje se na belgické Kongo ani na území Ruanda-Urundi), Brazílie, Egypt, Francie, Indie, svobodný stát Irský, Itálie, Kanada, Kostarika, Kuba, Litva, Maďarsko, Mexiko (s výhradou, že zavede na svém území přísnější opatření než stanoví sama úmluva pro omezení, pěstování nebo výrobu, používání, držbu, dovoz, vývoz a spotřebu látek), Monako, Německo, Nicaragua, Persie, Peru, Polsko, Portugalsko (jež vyhrazuje si, pokud jde o jeho kolonie, úplnou volnost při vyhotovování čtvrtletních statistik podle čl. 13.), Rumunsko, Spojené státy americké, Súdán, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Turecko, Uruguay a Velká Británie se Severním Irskem (nebere na sebe žádný závazek podle čl. 26., odst. 1.),

b) pouze úmluvou

Bulharsko, Chile, republika Dominikánská, Salvador (nesouhlasí s ustanovením čl. 26. úmluvy, jakož i s bodem 5. a 6. výhrady, jež učinila vláda Spojených států amerických).

Dále složily ratifikační event. přístupní listinu tyto státy:

ad a) Svobodné město Gdaňsk (18. IV. 1933),

ad b) Guatemala (1. V. 1933) a Haiti (4. V. 1933).

Dr. Beneš v. r.